

Biskoppernes stramme greb om højmessen er formynderisk

Hvorfor blokerer biskopperne for højmessens fornyelse?

Fire kolleger spørger på Kirke.dk, hvorfor det endnu ikke er blevet til noget med den arbejdsgruppe, som biskopperne i 2022 påtænkte at nedsætte med henblik på en revision af 2. tekstrække, "først og fremmest med henblik på epistler og gammeltestamentlige læsninger."

Biskopperne må selvfølgelig være de nærmeste til at svare. Set udefra må jeg dog sige, at det langt fra kommer bag på mig, at der ikke er sket noget. Sagen er nemlig, at biskopperne allerede inden deres møde i januar 2022 havde lagt sig fast på, at der ikke skulle røres ved den gældende højmesseordning.

I november 2021 offentliggjorde de tre biskopper Marianne Christiansen, Elof Westergaard og Tine Lindhardt i en fælles kronik deres indstilling til bispemødet i januar 2022: "Vi ønsker at bevare 1992-ordningen og at styrke den fælles løbende fornyelse af folkekirkens liturgi," hedder det.

Man tør gå ud fra, at det samlede bispekollegium har taget denne indstilling til følge. I hvert fald foreligger der i rapporten fra bispemødet ingen overvejelser over, om tiden måtte være inde til at tage den autoriserede højmesseordning op til revision. Derimod omtaler rapporten en række liturgiske tiltag, som biskopperne har påtænkt at sætte i værk, blandt andet den omhandlede arbejdsgruppe om revision af anden tekstrækkes læsninger.

Det fremgår af rapporten, at arbejdsgruppens forslag vil skulle sendes i høring og derefter forelægges kirkeministeren med henblik på autorisation.

Som jeg ser det, er autorisation af en revideret tekstrække i konflikt med uændret videreførelse af den autoriserede højmesseordning. Man kan rent ud sagt ikke både ville forny den autoriserede højmesseliturgi og på samme tid blokere for dens påtænkte fornyelse.

En tilsvarende konflikt kan forudses, når den bebudede nadverkommission om føje år formentlig kommer med forslag til fornyelse af nadverliturgien. Som bekendt er nadverliturgien en integreret del af højmesseliturgien. Det må betyde, at hvis en ny nadverliturgi engang skal indføres i højmesseliturgien, så må der fornyet autorisation til af den overordnede højmesseordning.

Jeg synes, at biskopperne har skudt sig selv i foden ved at indtage den position, at der endelig ikke må røres ved den autoriserede højmesseordning. Det er en uforståelig formynderisk position at indtage, må jeg sige. Jeg fristes til at spørge, hvor svært det mon kan være for biskopperne at finde en passende udvej for at løsne deres stramme greb om højmessen?